

Γιώτα Ιωαννίδου



Ο όρος «λαθρομετανάστης», τον οποίο προωθούν τα στελέχη της ΝΔ στην ΕΛΜΕ Λέσβου, συνιστά απευθείας στοχοποίηση δυνητικών πηγών κινδύνου. Στοχοποιεί πρόσφυγες και μετανάστες ως πρόσωπα ανεπιθύμητα, που πρέπει να εκδιωχθούν ακόμα κι αν κινδυνεύουν.

Τα στελέχη της ακροδεξιάς ΔΑΚΕ και της ΝΔ δρομολογούν αποφάσεις ώστε οι εκπαιδευτικοί της Λέσβου να χρησιμοποιούν το «δόκιμο» -κατά δήλωσή τους- όρο «λαθρομετανάστης» στα σχολεία. Για «να μην μπερδεύουν τα παιδιά τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας και του Πόντου με το σημερινό χάλι», εξηγούν. Εξοικειωμένοι με τον όρο «λάθρο» οι ίδιοι επιδίδονται σε μια ετυμολογία ρατσισμού και ένα παραλήρημα μίσους. «Λαθραναγνώστες» της ιστορίας αφού η κουκούλα τους εμποδίζει να τη διαβάσουν καθαρά. «Λαθρεπιβάτες» της εκπαίδευσης αφού την έννοια του δασκάλου φαίνεται να τη γράφουν στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. «Λαθρέμποροι» της δίψας για ζωή των απανταχού κατατρεγμένων από τη μια και του ρατσισμού και της ξενοφοβίας από την άλλη. «Λαθροθήρες» όποιος ζωής προσπαθεί να αναπνεύσει μακριά από το φόβο και τη χειραγώγηση από την εξουσία του.

Από κοντά η ΧΑ και όλος ο εθνικιστικός εσμός επιδίδεται σε διθυράμβους για την «ιστορική» απόφαση-πλήγμα στη «δικτατορία της πολιτικής ορθότητας», η οποία μέσα από εισαγγελικές εκκλήσεις ζητά ο όρος «λαθρομετανάστης» να αντικατασταθεί με άλλους, όπως «άτομο παράτυπα εισερχόμενο στη χώρα».

Προφανώς ο όρος «λαθρομετανάστης» δεν θα αποδοθεί σε όσους αγοράζουν «χρυσή βίζα»

Θα αναρωτηθεί κανείς; Γιατί τόση συζήτηση για μια λέξη; Τι σημασία έχει τελικά; Ο λόγος παράγει ιδεολογία και υποδεικνύει τοποθέτηση. Όπως οι όροι «τουρκόσποροι» και «παστρικές» που χρησιμοποιούσαν για τους Μικρασιάτες πρόσφυγες, οι ιστορικοί πρόγονοι της σημερινής εθνικιστικής δεξιάς. Η προσθήκη «λαθρο» μπροστά από τη λέξη «μετανάστης» δεν υποδεικνύει απλά τον παράτυπο τρόπο εισόδου στη χώρα. Πώς αλλιώς αλήθεια εισέρχεται η μεγάλη πλειοψηφία τους; Συνιστά απευθείας στοχοποίηση δυνητικών πηγών κινδύνου. Υπογραμμίζει την απειλή από ανεπιθύμητα πρόσωπα. Απειλή που τα πρόσωπα αυτά «συνιστούν ή ενδεχομένως θα συνιστούν ή μπορεί βάσιμα να κατηγορηθούν ότι συνιστούν», όπως περιγράφει ο Ζ. Μπάουμαν. Άρα πρόσωπα που εκ προοιμίου είναι ανεπιθύμητα και πρέπει να αποκλειστούν, να περιθωριοποιηθούν, να εκδιωχθούν. Αδιάφορο είναι εάν καταλήξουν πτώματα στον πάτο της θάλασσας ή κινούμενοι στόχοι στα πεδία βολής των αγορών της Ευρώπης ή των πολεμικών επιχειρήσεων στις χώρες τους.

Ο εθνικιστικός λόγος βέβαια ενοχοποιεί πάντα τους φτωχούς και τους κατατρεγμένους. Εντός ή εκτός της χώρας. Αυτοί «να φύγουν, να πάνε αλλού». Και οι συνθήκες τύπου κολαστηρίων Μόρια, πρέπει να ξεπατικωθούν και στις συνειδήσεις, στην ομιλία και στις συμπεριφορές των ντόπιων απέναντί τους. Στις σκέψεις των παιδιών, στα βλέμματα όσων κυκλοφορούν στο δρόμο. Στα καθημερινά λεκτικά και πραγματικά πογκρόμ. Για να πειστούν ότι πρέπει να φύγουν. Δεν έχει ζωή εδώ.

Προφανώς ο όρος «λαθρομετανάστης» δεν θα αποδοθεί σε όσους αγοράζουν «χρυσή βίζα» και

συνεισφέρουν στον πλουτισμό κράτους και μεσαζόντων. Ερίτιμους κυρίους και έντιμους καταναλωτές αποκαλούν τα παραπάνω εθνικιστικά «σταγονίδια» όσους αγοράζουν τη διαμονή τους στην Ελλάδα με 250.000 ευρώ. Αυτή είναι η ταρίφα «εκπόρνευσης του συστήματος» Σένγκεν κατά τα λεγόμενα της Πορτογαλίδας ευρωβουλευτού Α. Γκομέζ. Σύμφωνα με την Έκθεση της Διεθνούς Διαφάνειας τέσσερις χώρες πουλάνε υπηκοότητα και δώδεκα άδεια παραμονής, στην πολιτισμένη Ευρώπη, με ένα κυπριακό διαβατήριο να φτάνει τα δύο εκατομμύρια ευρώ.

Όψη του ίδιου αποκρουστικού νομίσματος, αποτελεί και η πολιτική ορθότητα του μεταμοντέρνου, κυρίαρχου λόγου που ασπάζεται εξ άλλου το σύνολο του επίσημου αστικού κόσμου. Αυτού που θέλει να ουδετεροποιήσει τις ασκούμενες πολιτικές στα μάτια του κόσμου. Αυτές που γεννούν τα καραβάνια της φτώχειας και της προσφυγιάς, αλλά και τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές που τα υποδέχονται, μέσω της αυστηρής ετυμολογίας των λέξεων. Αφαιρώντας τον αρνητισμό και την προσβλητικότητα στην προσφώνηση, προσπαθεί να καθαγιάσει το περιεχόμενο. Το αποτέλεσμα δεν αλλάζει. Οι εισερχόμενοι είναι παράτυποι, παράνομοι και άρα ανεπιθύμητοι, προσωρινοί και χωρίς δικαιώματα. Στόχος είναι οι λέξεις να απαλύνουν τις ηθικές αναστολές της κοινωνίας για το αποτέλεσμα αυτό. Για τα κολαστήρια τύπου Μόρια. Όπως τα «**λακτίσματα**» αντικατέστησαν «**τις κλοτσιές**» στην περιγραφή της δολοφονίας του Ζακ.

Γι αυτό και οι εκπαιδευτικοί οφείλουν στο ρόλο τους να μην υποκύψουν απέναντι στον οχετό του έρποντος φασισμού που παίρνει μπόι πάνω στα αποκαΐδια της κυβερνητικής, λεξιλογικής ορθότητας. Και οι δυο τους περιγράφουν μια κοινωνία Μόρια. Να βάλουμε τις λέξεις εμπιστοσύνη, συναδέλφωση των λαών, αλληλεγγύη, για να ορθώσουμε «**πύργο ατίθασο απέναντί τους**».

Πηγή: ***PRIN***